

BEREGI ÚJSÁG

POLITIKAI ÉS KÖZTUDOMÁNYOS HÍR- ÉS TÁRSADALMI KÖZLÖNY.

Kiadja a szerkesztőség.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
→ Vörösmarty-utca 3. szám ←

Felelős szerkesztő:
BALKÁNYI GYULA.

Előfizetési ár:
Egész évre 8 kor. Községek részére 5 kor. Egyes szám ára 20
Hirdetési díjak: megállapodás szerint.

Az adóreform.

Jön a tatár, jön az adóreform és pedig úgy és akként, a mint azt a Pénzügyminiszterium tervezte, mert a képviselőház pénzügyi bizottsága, nem azzal a szeretettel és nem azzal az ügybuzgósággal tárgyalta az adóreform törvényjavaslatokat, melyet a közép-osztály, a kereskedő és a kis földbirtokos érdeke megkívánt volna, mert a képviselőház, ez az áldott szabályszerűséggel működő malom pontosan megfogja örölni a javaslatokat, hiszen a mai parlamenttől, annak mostani összeállítására, hangulata és hajlamai mellett bizony nem lehet várni, hogy ezen a javaslatokon lényegébe vágó nevezetes változás történjék, de sőt előre meglehet jósolni, hogy csak egy érdek fog kielégítettetni, csak egy osztály fog kiemelésben részesülni és ez a nagy földbirtok a latifundim.

Az adójavaslatok hazug intentiója az volt, hogy a gyengébbeket akarja megvédeni, bizonyos adómentes létminimummal. Csakhogy ez a létminimum nagyon alacsony, miért is annak idején megígérte a javaslat, hogy felfogják

majd emelni mihelyt az összes hozadéki adókból 200 milliónál több folyik be. Ha most nem, hát 5—10 év múlva. Jött azonban a pénzügyi bizottság, melyet rögtön megszállott a nagy és komoly aggodalom, mert elismerésre méltó őszinteséggel megvallja, hogy ezek az aggodalmak a földadó kataszteri kiigazítása körül merültek föl és abban csucsosodtak ki, hogy az új osztályba sorozás is az új tiszta jövedelmi fokozatok felállítására is emelő értelemben fog keresztül vitetni, s a földadó az adókules leszállítása dacára a kiigazítások után a mostani 75 millió koronánál jóval magasabb is lehet. Hogy azonban ez be ne következék, garantiát nyújtott a földbirtokosok arra, hogy az általánosan a földadóból nem kíván 75 milliónál többet bevenni, vagyis tudományosan kifejezve, kontingentálta a földadó maximumát.

Mi ennek a következménye? Két eshetősége van. Az egyik az, hogy a földadó megfelelő emelkedése kizárólag, a hozadéki adók főösszege nem fogja elérni a 200 milliót és így a létminimum marad a régiben. Ez a

gyengébbek fokozatos védelméhez fűzőt minden reménységet megszünteti. A másik eshetőség az, hogy az összes egyenes adók jövedelme felül fogja mulni a 200 milliót, azonban az adótöbbletet tisztán a többi adók jövedelmének fokozása fogja előidézni, ez pedig a kereskedelemmel és iparral foglalkozó polgárságnak óriási megterhelését feltételezi, melyet csak akkor lehetne elhárítani, ha a kereseti adó maxi-mális kontingentálása állapították meg.

Az adójavaslatok bevallott célja a jövedelem eltitkolását megakadályozni és a lapongó vad az volt, hogy a kereskedők, iparosok, orvosok, ügyvédek, szóval az ország intelligens embereinek nagy része eltitkolják jövedelmüket, hogy kisebb kereseti adót kellessen fizetniök. Igaz! Eltitkolják! De nem titkolják el olyan nagy mértékben, mint a nagybirtokok Magyarországon a föld jövedelmét három milliárdra becsülik. A földadó alapjául szolgáló kataszteri tiszta jövedelem végösszege azonban csak 310 millió. A földbirtokosok tehát jövedelmének csak egy

Mámor.

Jöjj vissza, mámor!
Ne engedj újra menekülni.
Feküdj reá kábult agyamra
És üdvözítő,
Gyönyörtől ittas kárhozatba
Hagyj mindörökre elmerülni!

A józanságom éles karma
Szívem halálra tépi-marja,
S egy-egy kísértet minden álmom.
Elég volt! Vissza, hozzád vágyom,
Hogy a vérem vad, ősi kedve
Hadd égjen, forrjon!
És pazarolva,
Szilaj, tobzózó éjjelekbe,
Hangos, parázna hajnalokba.
Benne! pezsegve szétomoljon...
Jöjj vissza, mámor!

Vonaton.

Párás, holdfényes éjszakába
Vonszol be lomhán a vonat,
Egyhangu, csonka akkorjokba,
Melódiákba duruzsolja
Az álmat.

Hideg, holdfényes éjszakában
El kezd a szívem fájni, fájni...
Bolond vonat! Azt fujja egyre:
Csak várni, várni...

Csak várni, várni, várni, várni...
A boldogságnak ára van.
Nem is lehet egészen boldog,
Ki még nem volt boldogtalan.
A boldogságot megfizettük
Kinlódó vágygyal régen már mi,
Mire való hát, meddig kell még
Sóváran, égre — várni, várni...

Szegedy Miklós.

Perditák dala.

A szívünk fenéig kiégett
Az ajkunk vad csókoktól sebzett,
Fogunk vacog a buta kéjtől.

Napsütésben: fonnyadt az arcunk,
A tekintetünk zavart, kusza
És reszketünk a hangos éjtől.

A csókjaink betanult csókok,
Az ötelésünk hideg béklyó,
Az arcunknak hazug a pírja.

Mi vagyunk a Vénusz-papnői,
Mi vagyunk a szerelem-mester,
Mi vagyunk a szerelem sirja.

Zéta.

Bakfis lányok.

Verses monológ.

Ha csendben ülünk s nem beszélünk,
Azt mondják, hogy némák lettünk
Magyarán mondva falusi libák.
Ha beszélünk, vagy nevetünk
S el el szólnak egy-egy szót,
Azt mondják, hogy futri, csitri stb:
S Isten tudja, hogy mi minden lettünk,
No most kérem mit tegyünk?

És az urak, hogy viselik magukat
Arról nem is tárgyalok,
Hisz tudja azt minden lányka,
Hogy rém sokat engednek meg maguknak.
S kiméletlen osztják a rangokat
Pláne nekünk serdülő lányoknak,
S még sem szólják meg azokat.
Hogy illetlen modoruak, S mi rajtunk
A legcsekélyebbet is megijátják, s azt
Mondják, hogy jellemtelen a modorunk,
No most kérem mit tegyünk?

A bakfis lányok buzdítója S. Patyuka.

tized része után adózik, a másik kilencztedrészt állami segélyvel letagadja. Van-e olyan kereskedő, iparos, orvos, vagy ügyvéd, ki hasonló arányban eltagadná, vagy eltagadhatná a jövedelmét.

Ennek dacára Magyarországon nem a földbirtok rója terheit a többi osztályra, hanem megfordítva, a nagybirtokosok hengerítik a magok terheit az ország összes többi lakosaira. Hogy ez így van, szolgálunk példákkal, mert míg mondjuk Tarpa községben holdanként 6 korona 80 fillért fizetnek, addig a Békésmegyei Wenkheim uradalom csak 3 korona 55 fillért fizet holdanként. Míg Halábor község minden lakosa 2 K. 10 f. állami adóval van terhelve, úgy ez a teher a Wenkheim Palavicini, vagy Szécsenyi uradalomnál csak 0.70, míg Nagy János várii napszámos egy szobás háza és 550 □ öl lucernása után 33 k. 46 fill. van megadóztatva, addig egy torontáli 13000 holdas birtok 19.800 korona adót fizetés míg nálunk az átlagos földadó 3 K. 36 fillér, addig a torontáli 13000 holdas birtok csak 1 kor. 52 fillért szolgáltat be.

Ha már most a földadót 75 millió maximumban kontingentálják, világos hogy a nagybirtok az összeség javára meg nem illető előnyben részesül.

Vörös fonalként húzódik végig az egész törvényjavaslaton a nagybirtok védelme, melynek a középosztály fogja árát megadni.

A törvényjavaslat idegen minták után készült, a rosszat egész terjedelmében átvették, de a jót azt egész vonalon elsikkasztották.

Hogy mennyire sérelmes a javaslat az ugynevezett értelmi szabad foglalkozásuaknál, egy újabb cikkben fogjuk ismertetni

Szélcsend.

*

Az adóreform körül tülekednek még a honatyák, még akad egy-két naiv ember, aki sokalja a Boszniáért fizetendő milliókat, még lármáznak egy kicsit, hogy a legfrissebb sületű kegyelmes ur, Thaly Kálmán milyen pompásan labanckodik a folyosón: de azért szélcsend van. Nyomott, kényszeredett szélcsend, félelemmel, balsejtelmes várakozással, kapdosással, bizonytalansággal telített szélcsend.

Valami lesz.

Vihar lesz-e, vagy véglegesen leülepedik az a sok féle árnyalat, az a sok hazugság, ellenmondás, kapkodás, öncsalás, amit a „nemzeti” korszak eddig produkált, egy szintelen elvtelen konglomeratummá — még kérdés. De lesz valami.

Mi a vihart várjuk.

A tisztító tüzet, a nagy söprögetést, a katzenjammer nagy-nagy tiszta erkölcsi öntületát várjuk, ami egy részeg illúziókba kergetett nemzet lelkéből a megbánás és a

hibák jóvátétele utáni vágy érzéseit fogja kiváltani.

A szélcsend, amelyben készítik a műválságot, a hon mai urai a maguk hatalmának megtartása érdekében, nagyon alkalmas arra, hogy szemökbe nézünk egy kicsit ezeknek a hangos neizetboldogítóknak. Nagyon nehéz a szemükbe nézni, de azért megpróbáljuk.

Mit akarnak még?

Van-e még valami elvök, valami tűzönvizen, árkon-bokron követelt vezércsillaguk, amit elárulhatnának? Van-e még olyan teher, amit az elbolondított nemzet nyakába varrhatnának?!

Dicsére-ökre legyen mondva, aligha van. Legfeljebb a küszöbön álló létszám-emelés hiányzik még. De megnyugtathatjuk az érdeklődőket. Ez a kormány nem bukik meg addig, míg mindent be nem szállít bécsi gazdáinak. S amint beszállított a felemelt kvótától kezdve — Thaly Kálmánig mindent a Burgnak, azonképen be fogja szállítani ékes mundérban a fölemelt létszámú magyar bakákat is.

De nem erre kell nekünk a szélcsend, amit félig akarva, félig kényszeredetten hoztak létre. Más készül, másféle tervek mozgatják a koalíciós, titkos politikai bohócokat.

Egyebet főznek. Fekete levest.

Annyit tudnak és éreznek a koalíciós berkekben is, hogy ez az „ideiglenes” állapot nem mehet tovább. Hazugságokkal és lehetlenségekkel Magyarországot sem lehet sokáig az orránál fogva vezetni! Elérkezettnek látják az időt, ők is arra, hogy tiszta bort öntsenek a pohárba. Lesz egy műválság, esetleg egy választás és meg fog születni az egységes magyar kormánypart.

A bank komédia pedig arra kell nekünk, hogy a kartell-bank görög tüze adja meg a kivilágítást ehez az átalakuláshoz.

Mi csak örvendeni fogunk annak, ha minél hamarabb felgyújtják a görög tüzet és es megkezdik az előadást, mert ez a mai szélcsend nemcsak az ő szélcsendjök, hanem félig meddig muszáj-szélcsend. Valami készül ott is, ahol nem csinálják. Valami amit nem terveztek előre, ami nincs benne az előadás programjában. Valami, amittől félnek, de ami nincs hatalmukba kikerülni.

Csak gyujtsák föl a görög tüzet! Annak a csodálatos, meleg lángnyelvnek lesz annyi ereje, hogy belekapjon a színtalakra s porra hamvassa az egész komédiát.

Hogy mi lesz a képe az egységes magyar kormánypartnak, nem lehet kétsége senkinek, aki a szemét látásra, az eszét gondolkozásra használni tudja. Fekete lesz — nemzeti színre bemázolva. A koalíciós többség többsége, domináló többsége ma is azért Kossuth párti, mert Kossuth Lajos tudvalevőleg lelkes barátja volt a reakciónak.

De csak hadd jöjjen a fekete tábor. Várjuk. Csak hadd jöjjen a fekete vihar. Sokat-sokat remélünk tőle.

Őszinteséget, tiszta levegőt!

És a csöndben de biztosan készülődő, a győzelem biztos tudatával megszülető magyar szabadelvű ellenzéki pártot!

Thália-nekrológ.

A napokban ismét megjelent egy rövid, szomorú jelentés, hogy a Thália megszűntette működését, mivel nincsen számára játszóhelyiség széles Budapesten. Most már másod-

szor fagyasztott meg a közöny annyi nemes ambíciót és szakított szét egy modern, minden izében művészi egyesülést. A mi fővárosunkban történt ez, ahol tágas csarnokok épülnek lépten-nyomon a prostitúcióval szövetkező izléstelenség és buta érzékiség kultuszára, ahol kabarék, mozik, zenés mulatók és hasonlívó művészeti vállalatok pohosodnak el a jölléttől.

Persze a Tháliában ilyesmit nem árultak, tehát nem kellett ott csak művészetet adtak, minden szóig, minden mozdulatig átérzett, megértett és tudatos művészetet, erre pedig nincs szükség. A „panem et circenses” még ma is modern jelszó s szegény emberek agyafurt kizsákmányolása után (ilyenfélét is neveznek „észszel való kenyérkeresésnek”) hajrá, fel a Királyszinhezba, Bonbonnierebe, Royal orfeumba!

A Tháliának látszólag sok volt a barátja. Lapok foglalkoztak vele, melegézésű, tisztult izlésű emberek istápolták az írásaikkal. Csak épen a pénze hiányzott, enélkül pedig a nagyszívű, szépet szerető emberek buzdítása, elismerése, rajongása keveset ér. Nagyon is a pénzcsengés muzsikája táncolatja még a Muzsákat!

Forradalom volt a Thália. belétartozott abba a műtörténeti korszakba, amely nagybányaiakat, Ady Endrét, Weiner Leót, egy egészen friss és életerős festészetet, muzsikát és irodalmat teremtett nálunk. Kothurnusokat dobott félre és betanult érzéseket tett nevetéssé. Bálványokat döntött és adott helyettük érző, sznnvedő és élő embereket. Sok előítéletől megfosztott, sok avas hagyományt ad acta tétetett, de mutatott új, egészséges. művészi nézőpontokat és eddigelé ismeretlen értékeket.

Uj darabokkal és erős színjátszó-tehetségekkel ajándékozott meg. Ibsen-kultuszt csinált, D' Annunziót, Hebbelt, Hauptmant, Wedekinet, Heyersmant, Strindberget, Lengyel Menyhértet és Szemere Györgyöt — mondhatni — ő ismertette meg velünk. Ez pedig új felfogást, mélyebb élet-látást, nagy érzéseket és sok-sok finomságot jelentett a színműírás terén.

A mi az általa képzett színészeket illeti, elég Törzcs Jenőre, Garas Mártonra, Rátkayra, Doktor Jánosra, a két Kürtire és Forgács Rózsira, meg Kelemen Máriára hivatkoznom, a színészek krémjét teszik jelenleg. Hevesi Sándor és Márkus László, most két színház nagy rendezői, a Tháliával együtt tüntek fel. A mai Magyar Színház a régi Thália volt tagjaival, rendezőjével, szellemével aratja nagy sikereit. Törzcs valami olyan ujat, olyan egyénit és mégis tipikusan emberit mutat minden alakításában, hogy méltán sorozható a legnagyobb élő színészeink közé s még élénken emlékszünk a Kürti József vigoperai utólréhetetlen Luczifer-kreatálására. Hevesi és Márkus sokszor bebizonyították már, hogy ők a legművészibb izlésű rendezők.

Őket már sokan kezdik észrevenni, már talán meg is becsülik, a Tháliára azonban nagyon kevesen gondolnak, az feloszlik, mert nincs a milliós világvárosban számára hely. „A jelenlegi helyiség nem alkalmas”: ez a száraz, rövid mondat hosszú, keserves megpróbáltatást jelent és sok nagy csalódást, mikor a Népszinpadnak nevezett csürben a mélyen átérzett és átgondolt rendezés csütörtököt mondott, finomságok eldurvultak a breléhez szokott szinpadon, nagy fájdalmakat és intim hangulatokat megszenstelenített a

vasárnap délutáni pojáczaságok reminiscenciája. Szomorú halotti jelentés ez a kulturát megbecsülő keveseknek és kiáltó vád a tehetős színház bujó smokkók ellen, akik a színjátszás netovábbját még ma is a Vig-színházban és egyebütt keresik s akiknek közönye ölte meg. A visszaemlékezés csüggedtsége szól e mondatból, amely sok estéről tud, amikor a „Csikágó“ grájzlerosainak és a „szervezett munkásság“ fiatal csibészeinek adtak Ibsent és Henschel fuvarost. A meg nem értés szomorúsága áradt ilyenkor szinpadjáról a mozi-hangulatu, narancsszagu nézőtérre. Csak eszméjéhez méltóan cselekedet a Thália, ha ilyen körülmények között feloszlott. Mert az elmulás nagyobb a megalkuvásnál. Budapest XX századbeli kulturájának fokmérője gyanánt jó lesz megörökíteni ezt a rövid jelentést a műtörténet annál szeiben.

Zéta.

VEGYES HIREK.

Felolvasó estély.

A beregme győi irodalmi és műpártoló egyesület immár megtartotta harmadik felolvasó estélyét, melynek vonzó erejét legjobban bizonyítja az, hogy a városháza nagyterme szűknek bizonyult és a felolvasások ezenül a vármegyeház közgyűlési termében fognak megtartatni.

Mint emeltettük volt Szutor Zoltán tanár ur Garibaldi József legendás életéről tartott felolvasását, a tárgy terjedelménél fogja két estére osztotta be, melynek második részét a múlt csütörtökön halottuk és élveztük. Nem lehet eltagadni a tárgy nagyon hálás. mindazonáltal felolvasó igazi szeretettel és lelkesedéssel ismertetett meg bennünket a hős szabadság bajnokának viselt dolgaival közvetlenséggel és színesen vázolta a tündéregébe illő és mégis való tényeket. A közönség pedig nem kötelesség szerűleg, hanem igazi lelkesedéssel közzönte meg az élvezetes és tanulságos előadást.

Sebeők Szidonka egy monológot mondott el. frapansón adott kifejezést, a még bakfis leánya érzelmének. kinek szívében azonban már a jövő sejtelve kezd ébredezni de még mindig az a naív kis lanyka. Igen természetes, hogy tapsokban adtak kifejezést az átértett szavakat.

Dr. Nyomarkay Bertalan hegedült, mondják, hogy pénzügyigazgatóság tisztviselő, oh mily kár, hogy ez az ur a jövedelmi és egyéb adókkal foglalkozik. Ha nem ismeri még önmagát, hát meg mondjuk mi neki, hagyja ott a szürke poros irodát, vegye varázs hegedűjét hóna alá, járja be a nagyvilágot, mert ő igazi művész, higgye el, hogy soha sem fogja megbánni, ha már most lemond a pénzügyi tanácsosi minőségről és a hetedik rangosztályról.

Dr. Katz Lajos orvos ur a fertőző betegségről tartott egy igen érdekes és tanulságos előadást. A szakember párosult az emberbaráttal. mert felolvasása megtanítja az embereket miként kell élni és ha hallgatunk okos tanácsaira, ha megszívleljük figyelmeztetéseit, épen az orvosi kar fogja a rövidbet huzni. Az előadás bár szakszerű volt, egy pillanatig sem volt szürke, hanem mindig élvezetes.

Abból az alkalomból, hogy mint említettük a felolvasások immár a megyeházának nagytermében lesznek, kötelességet teljesítünk ha a polgármesternek a közönség nevében hálás köszönetet mondunk a szíves vendéglátásért, mert úgy tudjuk, hogy csak az ő előzékenysége tette lehetővé a felolvasások megtartását, amennyiben szíves készséggel adta ide a nagytermet, adta a fűtést és világítást.

— **Kinevezés.** Weisz Ignácz az állam-építési hivatal főnöke, műszaki tanácsosa lett előléptetve, a valódi érdem lett jutalmazva, fogadják őszinte szerencsekívánatunkat.

— **A Balajthy főszolgabírói jubileum** folyó hó 20-án tartott meg Szolyván. Az ünnepély program szerint fényesen folyt le. Az elismerés meleg szeretetével öveztek körül és az őszinte ragaszkodás nyilvánult azon ovatiókban melynek az ünnepelt részese volt. A 25 éves múlt és hivatali tevékenység arról tesz tanúságot, hogy a közigazgatásnak is lehet érdekemet szerizni, csak tudni kell hogyan és miként. Magunk részéről is teljes szívvel fejezzük ki őszintén érzett szerencse kívánatunkat.

— **Halálozás.** szalgéri Szalghary Szilárdné szül. Wágner Viktória nyug. püi. titkár özvegye 79-ik évében f. évi január hó 22-én reggel 6 órakor elhunyt. A megboldogult földi maradványait a róm. kath. szertarás szerint január hó 23-án d. u. 1/4 órakor tették örök nyugalomra. A megboldogultat nagyszámú rokonság gyászolja.

— **Az izr. nőegylet** által rendezett reklam estély alkalmából közölt kimutatásból kimaradt özv. Dávidovics Jakabné és Fuchs Emilné urhölgyek kik 3—3 koronával váltották meg jegyeiket. A kimutatásban említett Weiszhaus Ignáczné téves, mert özv. Weiszhaus Jenőné váltotta meg jegyét 3 koronával. Utóbb még Kovald Péter budapesti czég küldött 10 koronát a reklamért és végül helyre igazítjuk, hogy Litke pezsgőgyár nem 10, hanem 20 koronát küldött.

— **A bilkei anyakönyvi hamisítási bűnygyben.** A kir. törvényszék folyó hó 24-én hirdette ki az ítéletet, mely szerint Israel Majer bilkei főrabbi 2 évi, Gelbman Herman 21 havi börtönre lettek elítelve. Gelbman Emánuelre nézve 11 havi vizsgálati fogsággal, a büntetés kitöltöttnek mondott ki. A többi vádlottak számszerint 94-en 7 naptól 6 hétig terjedő fogházzal lettek sújtva. Az első három fővádlottal szemben, a kir. törvényszék a bt. törvény 92 § a alapján, a bűncselekményt vétsége minősítete és ennek megfelelőleg állapította meg a büntetést. Valamennyi vádlott felebbezéssel élt.

— **Beregvármegye törvényhatóságának közgyűlése.** Folyó hó 23-án tartott meg, kimagasló pontjai voltak Baria Ödön, a közigazgatási bizottsági tagságról lemondásának indoklása, továbbá a földművelési miniszteriumnak leirata, mely szerint az antalóczi erdő vásárlási ügyben elrendelte a vizsgálatot.

— **Fried Lajos bucsuztatása.** Fried Lajos urnak, a fővárosba távozó ujhelyi ügyvédnek bucsuztató banketjén nagy és diszes közönség jelent meg, hogy kifejezést adjanak a Fried Lajos személye iránt érzett őszinte szeretetüknek. A megjelentek között voltak Meczner Gyula sátoraljaujhelyi és Meczner Béla háromszékmegyei főispánok. Dókus Gyula alispán, Buza Barna dr. országgyűlési képviselő, Matolay Etele Ambrózy Nándor, Forsztek Béla törvényszéki elnök, Kozmai Kún Frigyes, Szirmay István dr. főügyész, stb. A bankett folyamán szép felközöntökben ünnepelték Fried Lajos drt. akinek távozása a sátoraljaujhelyi főggetlenségi párt életében is mély nyomokat fog hagyni.

— **Téli táncmulatság.** A beregszászi rk. énekegylet szokásos táncmulatságát f. é. február hó 7-én a „Royal“ szálloda fényesen díszített és vilánnal világított tágas tánctermében tartja, melyre a meghívók már kézbesítve is lettek. Ha esetleg valaki tévedésből nem kapott volna meghívót, eziránt teljes bizalommal forduljon Plank Antal énekegyleti titkárhoz.

— **A Munkács—Beregkövesd között** építendő vasuti ügyében Cseh Lajos polgármester e hó 23-án adta be a kereskedelmi miniszterhez a közigazgatási bejárás elrendelése végett a kérvényt. Reméljük, hogy az mihamarább meg is lesz, mert a munkálatok elkészültek hozzá és Braun Gyula — a nyomjelzést végzett mérnök — válalt kötelességéhez híven igen gondosan jár el mindenben.

— **Az Árpád-szobor alap** javára rendezendő estély programjának egyik kiemelkedő pontja lesz Schneider (Szelényi) József dohánygyári aligazgatónak. A munkácsi hegyeken c. hazafias költeménye, melyet

Török Margit k. a. fog elszavalni. E költemény a nagy honalapító emlékét magasztalja.

— **A sárospataki ifjuság.** Nem restellem bevallani, nem tudom valjon Heine vagy Börne mondta e, ha egy magyar dolmányt lát, a szabadság iránti vágy hevíti szívet. Így vagyok én a sárospataki ifjusággal. Régi remiscentiák, a csintalan diákevek emlékei fűznek az ő régi alma materhez, hol friss a levegő, és a szabadság iránti érzést hivatásosan csepegtetik a zsenge fiatalok szívébe. Nem kötelező tantárgy ez, de még is tanítják a haza szeretetet oly mérvben mint sehol másutt. Magam is pataki diák voltam, hálásan emlékezem vissza azokra a jó szívű emberekre, azokra a tanárookra, kik tanították és atyáilag szerettek az ifjút és így érthető, ha a sárospataki ifjuságot látom, különösen akkor midőn önzetlenül, csak lelkesedéssel a kulturát, a művelődést kívánják elmozdítani, bizonyos melegséget érzek szívom tájékán, és vissza gondolom magamat ama boldog korszakba midőn én is pataki diák voltam. Most pedig epedve várjuk őket, fogadjuk őket magyaros vendégszeretettel, ezt a jó derék sárospataki ifjuságot, mely az alábbiak szerint jövő hó 6-án hangversenyt rendez, ami gyönyörűségünkre, és egz humánus czél előmozdítására. A meghívó következőkép szól: „A sárospataki ref. főiskola ifjusága“ a „beregme győi irodalmi és műpártoló egyesület“ védnöksége alatt, a „sárospataki ifjusági közlöny“, s részben a beregszászi főginnáziumban felálltandó internátusa javára 1909. évi február hó 6-án Beregszászon az „Arany Oroszlán“ restaurált diszes termeiben hangversenyyel egybekötött jótékonyczélú zártkörű táncestélyt rendez. Kezdeté este 8 órakor. Belépőjegy: az első öt sorba 3 K, a következőkbe 2 korona. Műsor a következő. 1. Nyitány. Előadja a főiskolai énekkar. 2. Prolog. Irta László Sándor hh. Előadja Idrányi Béla hh. 3. Énekszóló. Zongora kíséret mellett előadja H. Bathó János főisk. ének- és zenetanár. 4. Raff: Polka de la Reine. Zongorán előadja Székely Lajos hh. 5. Egy turista kalandja. (Cabaret szám). Előadja ifj. Novák Lajos hh. Zongorán kíséri Székely Lajos hh. 6. Szavalás előtt. Monológ. Irta Krúzselyi Erzsike. Előadja Szűk Antala urleány. 7. Énekkvett. Előadja Ferenczy Daniel és ifj. Novák Lajos. 8. Kurucdalok. Tárogatón előadja Szilágyi István és Zombory Géza hh. 9. Csatadal. Huber K.-tól. Előadja a főiskolai énekkar.

— **Farkasok garázdálkodása.** Nagymihályról írják: Királyhelmezen és vidékén roppant elszaporodtak a farkasok. E napokban falusi emberek a temető közelében két farkassal találkozott. Az emberek üldözőbe vették a vadakat, de mivel fegyvertelenek voltak, nem teheték őket ártalmatlanná, hanem kénytelenek voltak megelégedni azzal, hogy a farkasokat visszazavarták a rengetegbe. Másnap hajnalban a két farkas ismét megjelent a királyhelmezi temető körül, sőt a faluba is be méréskedtek, ahol a kora reggeli órákban nem kis megrököszést okozott a ritka látvány. Szerencsére senkiben kárt nem tettek, hanem csak végigmentek a községben. Éppen Soltész László mészárosmester üzlete előtt haladtak el, amikor Soltész felismerte a jövevényekben az ordásokat. fegyverrel utánok iramodott s az egyiket le is terítette, a másik elmenekült. Királyhelmezen és vidékén e napokban nagy farkasvadászatot rendeznek a megyei vadásztársaságok bevonásával a vadak kipusztítása végett.

— **A bakter.** Egy idő óta nagyon furcsa hírek érkeznek a Nyírségtől a melyék ebben a keserves világban kissé földerit az elbusult magyar kedvét. A multkoriban például egy községi előljáróság visszautasította az ingyenes népkönyvtárat azzal a megokolással, hogy a mint ingyen adnak, az ugy sem érhet semit. Most megint kacagató hirt hozott onnan a táviró. A história ezuttal egy bakterről szól, a ki azonban nem affelé sablonos, derék, lelkiismeretes vasuti ór, a kiket tölbi n. fagyban, zivatarban, kanikulai foróságban ott láthatunk a kis órház előtt piros jelvényel, a mikor elrobogunk mellette a gyorsvonaton. Sőt, nagyon különös bakterről szól a történet,

egy ravasz és kényelmes bakterról, a ki a nyiregyháza-kisvárdai vasut mentén teljesített szolgálatot. Illetőleg nem teljesített. A napokban az osztálymérnöknek fölűnt az éjszakai félhomályban a bakterház előtt, a mikor arra utazott, az ő mozdulatlanul, feszes alakja. Megállította a vonat, s akkor látta, hogy a kit őrnek nevet, az egy jámbor — madárijesztő. Az ő ruganyos kötelességének teljesítése helyett a hideg téli éjszakákon a ruhába öltöztetett fabábut állította az őrház elé, mialatt jól fűtött hajlékában az igazak álmát aludta. A nyiregyházi t. v. irat, mely az esetről számot ad, elhallgatja a lelkiismeretlen őrnek a nevet, a kit az üzletvezetőség nyomban elbocsátott.

— **Gönczi Károly meghalt** 77 éves korában. Sokan fogják kérdezni, ki volt ő és merre volt hazája? Hát Gönczi Károly egy szegény cigány muzsikus volt, ki fiatal éveiben közismert személyiség volt Bereg-vármegyében midőn ő állott a banda élén és huzta a szebnél-szebb nótákat. Nem volt kárpási, nem volt tolakodó, sőt ellenkezőleg a szerénység mintaképe volt, huzta mert rajongott a zenéért és huzta kundschaftjainak, mert nagyon jól tudta, hogy ezzel örömet szerez nekik. Elmodhatjuk róla, hogy egész életén át becsületes ember volt és épen ezért az őt megillető tiszteletben részesült. Nyugodjék békével! — Temetése t. hó 27-én délután volt. Jónás Berté és Bánók Józsi zenekara — számszerint ötvenen — gyönyörű gyászdalokat huzva, kísérte ki utolsó útjára az őz cigányprimást.

— **Uj pénz.** Említés tettünk már arról, hogy a régi ezüst forintosokat kivonják a forgalomból; ezek pótlásául a magyar és osztrák kormány most 150 millió korona értékű uj koronásokat veret. Az uj koronásokból 100 millió egy koronás és 50 millió két koronás lesz. Az uj kétkoronások veretése által a korona érem uj típusa kerül forgalomba.

x **A természet** mindig a legnagyobb gyógművész, eszközei és utjai csodálatosak. Így például a csukamájolaj is oly gyógyerőket tartalmaz, minőket emberi lény előállítani nem képes. A legjobb ízű és legkönnyebben emészthető csukamájolajat nyújtja a „Scott-féle Emulsió”, mely most minden gyógyszer-tárban kapható.

— **A kivándorlók és itthon maradt hozzátartozóik figyelmébe** Tapasztalat szerint az Északamerikai Egyesült Államokba kivándorolt állampolgáraink pénz küldeményeiknek postautalvánnyal való hazaküldése helyett kis bankárok útján vagy ajánlott levelekben való pénzküldést veszik igénybe, minek következtében sok nehezen szerzett keresemény visszaélés prédájává lesz s nem jut el rendeltetési helyére. A pénzküldéssel foglalkozó amerikai kis vagy magánbankárok közül többen a hangzatos magyar bankár címen ajánlják szolgálataikat s minden eszközt felhasználják, hogy a kivándoroltakat üzletük körébe vonják. A legutóbbi időben több ilyen pénzküldéssel foglalkozó amerikai bankár károsította meg érzékenyen megbízóit. A „Zolti és Társa” bankház ellen csődeljárás nyitott, Rutsek Péter bankár megszökött, bizonyos Majerchák I. C. nevű magán bankár pedig büntető üzeméi miatt le lett tartóztatva. Ezen bankárokról bizott pénzek legnagyobb része teljesen elvész. Ajánlott levélben küldött pénz pedig a hosszú uton kideríthetetlen módon könnyen elveszhet. A pénzküldemények egyedüli gyors, biztos és olcsó módja a postautalvánnyal való pénzküldés. Minthogy azonban a kivándoroltak a pénzküldésnek ezt a módját, valószínűleg az amerikai forgalomban használatos postautalvány megkeresések (application for international order) formáságának nem ismerése miatt mellőzik, a m. kir. kereskedelemügyi miniszter ur felkérte az Egyesült-Államok postaigazgatóságát, hogy lássa el postahivatalait megfelelő utasítással arra nézve, hogy a kivándoroltaknak ezen posta utalvány megkeresések kiállításánál segítségükre legyenek Megkönnyíti a postautalvány megkeresések kitöltését az Egyesült-Államok postaigazgatásának azon intézkedése, hogy olyan űrlapokat hoz forgalomba, melyek

magyar utbaigazító szöveggel is el vannak látva. Tehát a kivándoroltak itthon lévő hozzátartozóit figyelmeztetjük hogy viszont ők maguk figyelmeztessék kintlevőiket a postautalvánnyal való pénzküldés előnyeire és módjaira.

— **Portómentesen.** Kossuth Ferenc kereskedelmi miniszter megengedte, hogy a községi és körjegyzők portómentesen küldhessék be nyugtáikat az adóhivatalhoz; erről gróf Andrássy Gyula belügyminiszter rendeltileg küldött értesítést a vármegyékhez.

— **Siketnéma növendékek felvétele.** A siketnémák ungvári intézetének I-ső osztályába f. é. szeptember hó 1-ére 15 hét—tíz éves siketnéma gyermek vétetik fel. 1—10 évesnél idősebb gyermekek csak kivételesen vehetők fel. Elsőbbségben részesülnek az ungv., bereg-, mármaros-, ugocsa- és zempléni megyei illetőségűek. Tartásdíj havi 30 K. A kérvényhez melléklendő: a) születési anyakönyvi kivonat. b) himlőoltási bizonyítvány, c) orvosi egészségi bizonyítvány. d) családi kimutatás. Az így felszerelt kérvények a siketnémák ungvári intézetének igazgatótanácsához címzetten a fentnevezett intézet igazgatószákhoz minél előbb küldendők be. A kérvény, valamint annak mellékletei bélyegmentesek. Azon törvényszabta 7—10 éves korban levő siketnéma gyermekek felvétele, kikért az eltartási díjat a szülők megfizetik: majdnem bizonyos. Szegénység esetén a kérvényhez a községi előjáróságtól láttamozott nyilatkozat csatolandó, a melyben a szülő a gyermek tartásért fizetni szándékolta összeget megjelöli. Teljes vagyontalanság esetén szegénységi bizonyítvány csatolandó a kérvényhez. Ez esetben, az intézet igazgatótanácsa gondoskodik a szegénysorsú növendékek eltartásáról. A siketnéma gyermekek az intézetben töltött 8 évi kiképzés ideje alatt megtanulnak hangosan beszélni, írni, olvasni, rajzolni; a leány növendékek a szükséges kézimunkákban, a fiú növendékek pedig kezük ügyesítésére célzó gyakorlatokban oktattatnak. A fiú növendékek az intézetből kikerülve jó hírű mestereknél helyeztetnek el, hogy valamely mesterséget elsajátítva, önálló kenyérkeresetük biztosíttassék s ezáltal, mint jóra való, derék, törekvő munkások hasznos polgárai lesznek a hazának.

Szoptató anyák

tejük hatását csak növelik és gazdagítják a SCOTT-féle Emulsió használatával.

Kimerültség megszűnik,

Az Emulsió vásárlásánál a SCOTT-féle módszer védjegyét — a halászt — kérjük figyelembe venni

s a csecsemő rózsásabbá, vidámabbá és pajzánabbá válik, mint valaha volt.

Az anyaságnak bármily válságos percében, a

Scott-féle Emulsió

erőt kölcsönöz, bátorít s emellett kellemes ízű és könnyen emészthető.

Egy eredeti üveg ára 2 K 50 fill.

Kapható minden gyógyszer-tárban.

A csizma.

Irta: Jean Reibrach.

De Manle ur halála után, hátrahagyott fiatal özvegyét tiszteletteljes részvétellel környezték mindazok, akik közelebről ismerték mert nyílt titok volt, hogy a szegény, törekvő nő, iszákos és kártyás férje oldalán, milyen sivar, rideg életet folytatott és mind ezek dacára, odaadó gondallal ápolta és a betegsége utolsó hetében átvirasztott éjek nagy fáradságai valóságos glóriát fontak a bánatos hitves homloka körül, mely meghalványodott szép arcát még érdekesebbé tette.

Jaques Darches szerelmének végre si-

került a bánatot eloszlatni és az özvegy ajkaira a rég nélkülözött mosolyt visszaharaszolni Midőn érzelmeit feltárta, a fiatal özvegy némi bizalmatlansággal vonakodott ugyan, de Jaques őszinte gyöngédsége által lefegyverezve, végre hálásan fogadta ajánlatát.

E halt férje oldala mellett annyit szenvedett, hogy az álmódott boldogságot Jaques szerelmében újra kezdte remélni. Első házasságából bizonyos sötét melóság és különös izgatottság maradt rajta; éjjelenként szokatlan félelem vett erőt rajta és a legcsekélyebb váratlan zaj, ajtó csikorgása, padló nyikorgása oly rémületbe ejtette, hogy hangos sikolylyal összerezzen. De a nyomában keletkező mosoly, a gyermekét naiv mentségek, hogy igazán nem tehet róla, bő kárpótlást nyújtottak férjének az ijedségért, melylyel ne ének rendkívüli idegessége gyakran nyugtalanította. Sőt bájos félnksége új ingerrel bírt Jaquesra, aki ezt a törekvő, halvány nőt, féltő gondallal, aggódó gyöngédséggel megóvta még a szellőtől is.

Egyszer azonban véletlenül tanuja volt egy olyan jelenetnek, mely komoly aggodalomra szolgáltatót okot. Éppen átölelve tartotta nejét, midőn a szobaleány, valami ügyben a szobába lépett.

A fiatal aszony hirtelen kibontakozott férje karjaiból és halászápadt arccal, reszkető kezeit a fölére szorítva, fuldokló hangon kiáltotta: Ki vele! Ki vele, azonnal!

A megrémült szobaleány visszavonult, a nélkül, hogy a heves kitörés okát tudta volna. Menetközben új csizmái, — melyek annyi büszkeséggel töltöttek el, — minden lépésnél feltűnően nyikorgotak és minden nyikorgás újabb rémületbe ejtette urnőjét, kinek arcvonásai fájdalmasan eltorzultak a leány távozása alatt . . .

Jaques gyöngéd szanalommal közeledett feléje.

— Az Istenért! mi bajod, Mártha? Lehetetlen, hogy a csizma nyikorgása ilyen rémületbe ejtsen?

Mintha nehéz lidércnyomástól szabadult volna meg. Vonásai ismét a szokott édes mosolyra egyenlítődték:

— Nem tudom, — igazán nem tudom. — Azután férje karjai közé menekülve, gyöngéden hozzásimulva hebegte:

— A leány az oka! Egyedül csak ő! Nem akarom többé látni! Ugy-e elbocsátjuk? Az én kedvemért — megteszed?

Jaques elhatározta, hogy tanácsot kér az orvostól; az orvos megcsóválta fejét:

— Milyen betegségben halt meg de Manle ur?

— Ugy tudom, szívbetegségben! Gondolja talán, hogy Mártha rendkívüli idegességét, olyasvalami okozhatja, ami férje halálára emlékezteti? De hiszen nem is szerette olyan nagyon, bár utolsó óráiban igazán önfeláldozóan ápolta és egy pillanatra sem távozott az oldala mellől. Azután meg úgy tudom, hogy a halál gyorsan, enyhén, szinte észrevétlenül következett be . . .

Szava, az orvos, komoly, gyanús arc-kifejezésének hatása alatt, hirtelen megakadt. Rövid szünet után izgatottan folytatta:

— Orvos ur valami különöset gondol? Mondja, mit gondol?

Az orvos elfordította arcát és megnyugtatólag így szólott:

— Semmit . . . — épen semmit! Majd meglátjuk . . . meg kell figyelniünk . . . A nők tulzott idegessége, félnksége sokféle

okokban rejlik. — néha megfoghatatlan . . . Némelyek a pókoktól, mások az egerektől irtóznak; az egyik ném törheti, ha vassal követ dörzsölnék, a másik megrezen, ha ujjainkkal a falat karmoljuk, vagy ha a kés a tányéron nyikorog . . . Ilyesminek mi férfiak is ki vagyunk téve . . .

— Gondolja, hogy talán a boldogult is csikorgós csizmát viselt és ez a kellemetlen zaj idézi fel Márhában a mult emléket? — kérdezte Jaques aggódva.

— Meglehet! Mindenesetre helyesen teszi, ha alaposan megfigyeli és ha az eset megismétlődik . . .

Azonban vagy a pusztá véletlen, vagy a szolgaszemélyzet kettőzött elővigyázata meggátolta az eset ismétlését, sőt már Jaques is feledni kezdte, a később felmerült, jelentéktelen női szeszélyeskedések közben . . .

Egy napon Mártha szobájába lépve, inkább érezte, mint hallotta, hogy a csizmái nyikorognak: hirtelenében eszébe jutott a már csaknem feledésbe temetett jelenet és egy pillanatig habozva, megállt. De mégis kíváncsi lévén Mártha viselkedésére, egy lépést tett előre. Csak egyetlen lépést, mert ekkor már neje reszketve kiegyenesedett és szikrázó szemekkel, tajtékozójakkal, rikácsoló hangon kiáltott fel: Jaj! a csizmád!

— Hát nyikorog, — mondta Jaques csilapítva, — igaz, hogy ez kellemetlen, de azért . . .

Mártha szinte örülten menekült a szoba szegletébe.

— Távozz! Távozz azonnal! — így rikoltott fuldokló hangon. — Vagy ne! Ne mozdulj! Megtiltom! . . . Érted? Hallod?

Jaques az ijedség első pillanatában még egy lépést tett felé és meglepetve tapasztalta hogy ez nejének érthetetlen idegességét még inkább fokozza.

— Istenem! — mondta boszankodva, — hisz ez kétségbeejtő! Hisz senki se bánt édesem!

— Jaques! — könyörgött Mártha, szinte elhaló hangon. — Jaques! kérlek, esedezem, ne játszál idegeimmel!

— De miért? miért? — kérdezte Jaques magánkivül.

Mártha a kezeit tördelte, azután kitörő kétségbeeséssel folytatta:

— Hát nem akarsz megérteni? Akkor mindent el kell mondanom . . .

Ez a kitörés még inkább megfélemlítette Jaques-ot.

— Mártha, kérlek, nyugodjál meg! — így csilapította nejét . . .

De az rá se hallgatva, önkéntelenül tovább tolytatta:

— Igen! Mindent meg kell gyónnom, különben belefulladások! És félek . . . borzasztóan félek . . . hogy beleőrülök . . . Hallgass meg Jaques! . . . Amit a másiktól szenvedtem, ne tudja meg senki és ne is tudja meg senki. Megcsalt . . . és én némán tűrtem! Megcsufolt . . . meggyalázott barátaim, szolgaszemélyzetem előtt! Mindent . . . mindent, türelemmel, megadással viseltem! De egyet . . . már képtelen voltam eltűrni . . . Egy reggelen a szobámba jött . . . Csizmái nyikorogtak . . . Oh ez a nyikorogás! . . . Életemben borzasztóbbat sohasem hallottam. És ez az idegölő nyikorogás mindennap megismétlődött . . . meggyötört . . . megkínzott . . . követett mindig, lépten-nyomon . . . bárhova menekültem előle! Tönkretette idegzetemet, mintha tüzsurásokkal tépte volna meg . . . Ha megvert . . . éheztetett

. . . szomjaztatott . . . vagy más-mivel kínzott volna, szívesen megadtam volna magamat . . . de ezt a rémületes nyikorogást nem bírtam elviselni . . . ez volt az utolsó csepp a keserűség poharában . . . és meg . . .

Borzasztó gondolat cikázott át Jaques agyán és hirtelen szavába vágott . . .

— És te megsajnálta és bámulatos gyöngédséggel ápoltad? Ugy-e ezt akartad mondani? No — nyugodjál meg! Verd ki fejedből a borzalmas emlékeket! Azonnal visszajövök édesem! . . .

Mielőtt még befejezhette volna, Mártha már kimondta a rettenetes szót és láthatóan megnyugova ismételte:

— Megmérgeztem! Ugy van — mérgeztem! Egyszer, végre mégis csak meg kellett mondanom! Lelkiismeretem háborgása különben megölt volna! Emlékszel a szobaleány esetére? Ugyanaz a nyikorogás! Az üldözött az utcán, az üzletekben, a színházban — anélkül, hogy neked sejtelméd lett volna róla . . .

Mindég vártam, hittem, reméltem, hogy le tudom majd küzdeni . . . de most . . . most, mikor te magad . . . a te csizmáid is . . .

— Mártha! — így könyörgött Jaques — fekezd meg felindulásodat, csillapulj . . . Jól tudom, hogy meggyötört idegzeted szüli csak e borzalmas rémképeket! Biztosítlak, ném hallod többé e kiállhatatlan nyikorogást . . . Eldobom ez ostoba csizmákat! . . . Ugye már jobban érzed magadat? Ismét mosolyogsz, azzal a régi édes mosollyal, melylyel lelkemet megvetted!

De mosoly nem jelentkezett . . . Jaques higgadt szavai csak fokozták a nő kétségbeesését . . . szemei kidülledtek . . . és vad örülettel kiáltott:

— Hát nem érted, nem akarod érteni. hogy abban a nyikorogásban az ő szelleme kísért . . . felszáll a sirjából . . . üldöz és arra készlet, arra ösztönöz, hogy régi bűnomet ismételten elkövessem! . . . Oh, nála egy pillanatig sem haboztam! . . . Ha tudnád, milyen gyönyörrel csepegtettem mérget az italába, ha láttad volna, milyen kéjjel szemlélttem utolsó vonaglását! . . . De veled, neked ezt nem tehetném . . . őt gyűlöltem . . . téged imádlak . . .

A pusztá gondolattól megborzadok . . . de nem tudok ellentálni . . . Nem akarom megtenni és mégis kénytelen vagyok vele! . . .

Ugy látszott, mintha egy pillanatra megnyugodott volna! Összeszedte utolsó erejét és kezét a szívére téve sóhajtott:

— Távozz kérlek! Hagyj magamra . . . nyugalomra van szükségem . . . testem, lelkem megtörtött! menj — menj — minden bucsu nélkül! . . .

Jaques képtelen volt ellentmondani . . . a kétség és fájdalom olyan erő vett rajta, hogy szintén eszméletlenül rohant ki a szobából: kocsiba ült és csakhamar vissztért az orvos kíséretében. A szobába lépve Márhát mozdulatlanul találták a szoba padlóján elterülve . . . Az orvos föléje hajlott és halkán susogta: „Már késő!”

És a halott görcsösen összeszorított kezéből kivette az üres tüvegcsét . . .

Ugyanaz a mérge ölte meg első férjét, de Manle urat is . . .

12/1909. v. sz.

Arverési hirdetés.

Alulírott kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a mezőkaszonyi kir. járásbírósnak 1908. évi V. 456/3 sz. végzése folytán Dr. Kis Béla ügyvéd által képviselt Mezőkaszonyi Gazdasági Bank felperes részére 800 korona tőkekövetelés s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperesektől lefoglalt és 2045 K-ra becsült ingóságokra a mezőkaszonyi kir. járásbírósnak 1908. V. 456/4 számú végzésével az árverés elrendeltetvén, annak a korábbi vagy felülfoglaltatott követelése erejéig is, amennyiben azok törvényes zálogjogot nyertek volna, alperesek lakásán Barkasző községben és Rafajnaufalu községben özv. Berkóné udvarán leendő megtartására határidőül 1909. évi február hó 5-ik napján délelőtt 10 és következő órája kitűzetik, amikor a bíróság lefoglalt házbitorok, cséplő- és gőzgép s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírt kiküldöttnél, vagy írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak

A törvényes határidő a hirdetésnek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Mezőkaszony, 1909. január 20.

Lévy Elemér, kir. bir. végrehajtó

1820/909. v. sz.

Arverési hirdetés.

Alulírott kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszem, hogy a beregszászi kir. törvényszék 24300/1908. számú végzése által Blau Testvérek végrehajtató javára 1000 K tőkekövetelés és járuléka erejéig elrendelt végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 1250 koronára becsült lovak, szekerek és vetőgépből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladnak.

Mely árverésnek a beregszászi kir. járásbírósnak V. 1708./908. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén vagyis Borzován alperesnél leendő eszközösére 1909. év február hó 20. napjának délután 2 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-c. 107. § a értelmében a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett becsáron alul is el fognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírt kiküldöttnél, vagy írásban beadni vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetésnek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Beregszászban, 1909. január 25.

Schuller, kir. bir. végrehajtó.

Dr. Vajda Géza szemorvos**Szemgyógyintézete****Miskolcon** sanatorium és vizgyógyintézet felső épületében.

Rendelés hétköznap d. e. 11 és d. n. 3 órákor.

